

med Byraadets Forhandlinger og Byraadets Beslutninger, og, for at kunne gjøre det paa en nogenlunde beqvem Maade, maa han have Sæde i Byraadet, men han har ikke Stemme, han deeltager ikke i de Beslutninger, der tages. Dette er dog forstandigt, om end neppe endnu ønskeligt. Jeg troer ikke, at den vil være praktisk rigtig for Dieblirket, jeg troer, at, dersom man forelægger Communerne det Spørgsmaal: Vilde I nu selv betale for at faae udført de Forretninger, som Staten betaler en Borgermester for at udføre, saa vil den største Deel af Communerne svare Nei, fordi de have følt, at Borgermesteren udfører en Gjerning, som skal udføres, uden Byrde for Kommunen, og at han ikke, saaledes som han er stillet, er istand til at berøve Kommunen Noget af dens Selvstændighed. Da Borgermesteren kun har een Stemme i Communalbestyrelsen, kan han ikke ved denne Stemme kuldaste en Beslutning, som lovligt tages af Byraadets Medlemmer. Der er altsaa en ligefrem Fordeel ved at have Borgermesteren til Medbestyrer, fordi han billigt udfører Kommunens Forretninger. Det er derfor, at der ere ikke faa blandt Borgermestrene, som med Bængsel ønske at blive frie for at udføre disse Forretninger, hvem disse Forretninger ikke interessere, for hvem de ere en Bisag ved anden Embedsgjerning, og som altsaa allerhelst vilde slippe med blot at være Statens Tilsynsmænd; men jeg siger, at den største Deel af Communerne, og navnlig de smaa blandt disse, vilde ikke finde sig tjente dermed. Men naar den ærede sidste Taler gaaer ud fra den Betragtning, at Borgermesteren, naar han bliver valgt til Formand og er Medlem af Byraadet, altsaa, foruden det at være Borgermester tillige er Repræsentant og Formand for Repræsentantskabet, faaer en meget mere indgribende Betydning end nu, saa har den ærede Taler ganske Ret, og derfor maa han med mig være enig i at lade Borgermesteren beholde den samme Stilling, som han nu har, indtil vi komme dertil, at Communerne selv vælge deres Borgermestere,

og derimod lade Borgerrepræsentantskabet beholde den Styrke, som det netop nu har derved, at det er en særlig Afdeling i og af Byraadet, som kan vælge sin egen Formand og danne en Control med samt en Overvægt overfor Borgermesteren. Jeg troer saaledes, at begge disse, fra forskjellige Ailder udgaaende, men isvrigt samvirkende Dele af Communalbestyrelsen bør vedblive at bestaae særskilte, indtil vi komme til en heel anden Organisation end den, som det er muligt at tilvejebringe gjennem dette Lovforslag.

Indenrigsministeren: Jeg haaber, at det ærede Thing vil billige, at jeg kun holder mig til Hovedpunkterne, hvorved jeg ikke tænker paa Hovedpunkterne i selve Lovforslaget, men paa de Punkter, som væsentligt have været Gjenstand for Discussionen, og som navnlig have været Gjenstand for Angreb fra flere ærede Landstingsmænds Side.

Det første Punkt, som jeg saaledes skal opholde mig noget længer ved, er Spørgsmaalet om Borgermesterens Stilling i Byraadet. Jeg kan i saa Henseende være ganske enig med det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (David) i den Betragtning, som han fremsatte; jeg troer endog saa, at han vil erkjende, at jeg i det Væsentlige til anden Tid og paa andet Sted har udtalt det Samme, som han her gjorde gjældende, med Hensyn til, hvad der vil være den correcte Stilling for Borgermesteren til Byraadet. Jeg troer derimod, at det ærede Medlem gjorde mig nogen Urret, naar han vilde bebrejde mig, at jeg ikke stærkt nok havde modsat mig den Stilling, som der nu i Lovforslaget er anvist Borgermesteren; jeg har paa ethvert Trin modsat mig den Bestemmelse, som nu findes i Lovforslagets § 8. Det forekommer mig, at der kun passende kan anvises Borgermesteren een af to Stillinger, nemlig enten den, som jeg har ønsket at hævde for ham som født Formand i Byraadet, saa at han altsaa ikke alene, som Lovforslaget nu foreskriver, har Sæde og